

Duša (po islandsky)

Putovanie je nezvratný duševný stav
Tichý tulák vrastajúci do prašnej cesty

Staré telo vyformované vrásnením
Pokožka otlačená kôrou borovíc
mení skupenstvo z ohňa na ľad
vonia zvyškom po spálení

Prestáva sa definovať ľudskou rečou
mimikou číta z čiernobielej zeme

Osamelosť zmizne v zamrznutej vode

Severná

Svoje územie ohraničuješ kameňmi obrastenými machom
Pôdu očisťuješ vodou vyvierajúcou z hĺbky
a farbiš si ľhou kožu
Pery si potieraš šťavou neznámych rastlín
Vlasys ti blednú s ranným svitom
Vlastné telo ukladáš do prieplavy, ktorú každý večer formuješ
Jedením hliny vyplňaš vnútorné prázdroj
Rukami predĺžuješ korene

Očakávaš splynutie

Hanami

Poskladal si krajinu s čerešňovými sadmi
nech nie sú iba dočasné
Majster v origami
Predstieral si ich vôňu
Z pevných zovretí zostali vzdušné priestory
Naučenými pohybmi si zanechal
na papieri
stopy po rane